

A Pécsi Ítéltábla Pécssett, a 2017. évi január hó 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az emberölés bűntettének kísérlete miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 15.B.45/2016/11. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott büntetését 3 (három) év szabadságvesztésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra enyhíti;
- a vádlott a szabadságvesztésből a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott anyja neve helyesen vádlott anyja neve.

Kötelezi a vádlottat 5.000 (ötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen enyhébb büntetőjogi jogkövetkezmények alkalmazása érdekében a vádlott és védője jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján a jogorvoslattal megtámadott határozat helybenhagyását indítványozta. Perbeszédében a védő - fellebbezésének eredeti tartalommal történő fenntartása mellett - a cselekmény eltérő, életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérleteként történő minősítését is kezdeményezte.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot - a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjában írtakra - az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészítette ki:

- A szúrás elszenvédése után a sértett két alkalommal ököllel fejbe ütötte a vádlottat, aki ettől az egyensúlyát elveszítette és elesett. Ezt követően a cselekmény azzal ért véget, hogy **tanú5** a

már földön fekvő vádlott kezére rálépett, majd elvette tőle a kést (**tanú5** és *tanú 4 tanúvallomása - nyomozati iratok 236. és 255. oldal*).

Az ekként helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól; az a rendelkezésre álló bizonyítékok egyező adatain alapul.

A bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság a perrendi előírásoknak megfelelően folytatta le, olyan részletességgel, hogy a felmerülő ténybeli és jogi kérdésekben megnyugtatóan állást lehetett foglalni. Mindezt - a múltbeli történések valósághű rekonstruálását - nagymértékben megkönnyítette a vádlott beismerő vallomása, valamint az a körülmény, hogy az italboltban lejátszódó eseményeket többen is figyelemmel kísérték. Így azonos tartalmú bizonyítékok tették lehetővé az előzmények feltárását, majd annak rögzítését, hogy a helyiségbe késsel visszatérő vádlott - tanú 2, **tanú5**, tanú 3, tanú 4 és tanú 1 jelenlétében - három alkalommal indított szúrást a tőle hozzávetőlegesen fél méterre álló sértett irányába, akit végül, az utolsó mozdulatával el is talált.

Az eseménysort mindössze annak lezárásával, a támadás megtörésével és a vádlott ártalmatlanná tételével kellett kiegészíteni. Ezzel a megállapított tényállás teljes mértékben felderítetté és hiánytalaná vált, miközben iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést sem tartalmaz, így - a Be.352.§ (2) bekezdése alapján - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Cselekményének a minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

Az irányadó tényállás szerint az elkövetés idején a vádlott súlyos fokú alkoholos befolyásoltság alatt állt, szervezetében az etilalkohol-koncentrációja 3,05 ezreléket mutatott. Ilyen esetekben - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is rámutatott - az elkövetői magatartás külső megjelenési alakját és az ezzel kapcsolatos tárgyi körülményeket szükséges körültekintően elemezni, azt vizsgálva, hogy miként minősülne a cselekmény az alanyi oldal teljessége esetén (*III. számú Büntető Elvi Döntés*).

A vádlott az emberi élet kioltására alkalmas, 15 centiméter pengehosszúságú kést vett magához, olyan tárgyat, mely - kriminalisztikai tapasztalatok szerint - az emberölés szokványos, tipikus eszköze. Ezzel a késsel fordult a sértett ellen, akit két sikertelen mozdulat után a hasa jobb oldalán - köztudomásúan életfontosságú szerveket és érépleteket tartalmazó testrészén - megszúrta. A szúrás legalább közepes erejű volt és a csípőtővis felett mintegy 15-20 centiméter mély csatornát képezett, mégis úgy, hogy a hasüreget nem nyitotta meg. Az életveszélyes sérülés azonban kizárólag a szerencsés véletlennek köszönhetően maradt el.

Nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a támadásnak a sértett ellenállása és a vádlott földre kerülése vetett véget, végső soron az, hogy tőle a kést erőszakkal elvették.

Ilyen körülmények között - az általános élettapasztalat szerint - a vádlottnak fel kellett ismernie azt, hogy a magatartása akár halálos eredményhez is vezethet, mely következmény tekintetében közömbösnek mutatkozott. Ezért törvényes a cselekményének a Btk.160.§ (1) bekezdésében meghatározott emberölés büntette kísérleteként történő minősítése.

Következésképpen az ezt kifogásoló jogorvoslati kérelem eredménytelennek bizonyult.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság nagyjából helyesen tárta fel.

A súlyosító körülmények köréből azonban mellőzte a másodfokú bíróság a hasonló jellegű cselekmények nagy gyakoriságára történő utalást, mivel az élet elleni bűncselekmények emelkedő tendenciát mutató vagy tartósan magas statisztikai mutatóit az ismertté vált adatok nem támasztják alá.

Ugyanakkor a vádlott javára kellett értékelni szándékának eshetőleges jellegét, valamint azt, hogy a cselekménye távoli - életveszélyes sérüléssel sem járó - kísérlet maradt. Ezen túlmenően nagyobb a nyomatéka az őszinte megbánásának, illetve annak, hogy a sértett a történetek feletti sajnálkozását elfogadta és megbocsátott neki. Márpedig ilyen körülmények között - figyelemmel a hasonló jellegű ügyekhez kapcsolódó ítélkezési gyakorlatra is - a Btk.79.§-ában megfogalmazott célok a büntetési tétel alsó határánál enyhébb szabadságvesztéssel is elérhetőek, ezért a másodfokú bíróság annak tartamát, a Btk.82.§ (2) bekezdés c) pontjában írt rendelkezés alkalmazásával, három évre enyhítette.

Ehhez igazodott a közügyektől eltiltás tartamának - a Btk.62.§ (1) bekezdésében írt keretek közötti - meghatározása is.

A vádlott büntetlen előéletében, a nyomozó hatósággal való együttműködésében és a megbánásában megnyilvánuló kedvező személyiségjegyeit a másodfokú bíróság különös méltánylást érdemlő körülményekként értékelte, ezért - a Btk.38.§ (3) bekezdése alapján - úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztésből a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Ennyiben tehát az enyhítést célzó fellebbezések megalapozottak voltak.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében - az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetőjogi jogkövetkezményekre vonatkozó részében megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be.371.§ (1) bekezdésében írtak szerint helybenhagyta, mégis azzal a pontosítással, hogy a vádlott anyja neve helyesen vádlott anyja neve.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

Pécs, 2017. január 6.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 15.B.45/2016/11. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.24/2016/5. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2017. évi január hó 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Krémer László s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő